

Най-юначното.

Едно хубаво малко водно конче кацнало върху тръст и веднага цъло затрѣперяло отъ страхъ, — било късно да се спаси... — Ква!... пискливо изкрюкалъ върху му стариятъ Жабокъ, който стоялъ върху листата на водната лилия заедно съ своята булка Жаба-кекерица. — Азъ ще те изямъ!...

— Ква, ква ква!... току що радостно крякала Жаба-кекерица и веднага млъкнала и въ страха си прошепнала:

— Тс... Тишина милий Жабокъ!... Гледай какъвъ ужасъ!... Срѣщу ни плава стариятъ юрдекъ съ дъщеря си!... О, какви ще сж тия страшни чудовища?!

— Само да не сж щъркели и жерави!.. прошепна стариятъ Жабокъ, цѣлъ трѣперяйки...

— Кря — кря — кря!.. закрюкалъ стариятъ юрдекъ, — ей на вкусни жабички!... Хемъ, току що излѣзли на припекъ!..

— Ахъ, татко!... отъ страхъ изкрюкала младата юрдечка; — гледай, на брѣга, ловецъ...

— Кря!... Спасявай се, дѣте мое!... изкрюкалъ стария юрдекъ...

Чуло се вистрѣлъ, — но юрдеча съ юрдечката наврѣме се гурнали въ водата и се скрили въ трѣстиката...

Жабитѣ една подиръ друга се гурнали въ водата. Само водното конче останало да стои върху трѣстиката.

— Така — промълвило водното конче, всички се разбѣгаха отъ страхъ, а у менъ нѣма подобно нѣщо... И важното е, че азъ никога не съмъ се мислило за най-юначно отъ всички!...

Прѣвелъ: С. С.